

ВІДОЗВА

до мешканців Покуття у справі відновлення залізничних сполучень

Понад п'ять років тому, у серпні 2014 року на завершення 9-місячних перемовин із ДАЗТ «Укрзалізниця» із залученням Кабінету Міністрів України та Міністерства інфраструктури вдалося досягнути мети – призначення поїзда Київ – Рахів, маршрут якого пролягав через станції Городенка-Завод та Гвіздець.

Тодішній очільник залізниці Борис Остапюк, ігноруючи неймовірний спротив із боку керівників пасажирського підрозділу, зумів адекватно оцінити ситуацію та одноосібно ухвалив доленосне рішення – призначити поїзд Київ – Рахів. Всупереч недоброзичливим очікуванням пасажирських функціонерів цей поїзд одразу здобув шалену популярність, і невдовзі став «першою ластівкою» у доводівках залізниці про покращення сполучення із Яремчанциною та Рахівчиною.

За рік-два контролюваний показник «середня за рік населеність поїзда» сягнув позначки 96%. Тобто, у дні пікових навантажень він мав 100-відсоткову населеність, а в менш популярні періоди населеність поїзда могла знижуватись до рівня 92%. Такі показники повинні були б втішати обидві сторони перевізного процесу: як пасажирів (гарантія того, що поїзд не скасують), так і залізницю (високі показники населеності). Однак, насправді було по-іншому.

Шалена популярність поїзда, навіть попри незручний час виїзду із Києва, зштовхувала інтереси «гірських» та «тернопільсько-покутських» пасажирів, яким доводилося конкурувати за місця у поїзді. Саме з метою вирішення цього питання я неодноразово звертався до керівництва АТ «Укрзалізниця» із належно обґрутованими пропозиціями щодо розділення цих пасажиропотоків у просторі та часі.

Для покращення якості обслуговування «гірських» пасажирів я пропонував **скорочення часу подорожі на 4 години 38 хвилин**. Для цього достатньо організувати у складі поїзда №43/44 Київ – Івано-Франківськ групу із 10 – 12 вагонів, яка б прямувала за маршрутом Київ – Рахів. В такому разі прибуття до Рахова було б те ж саме, що є зараз у наявного поїзда №357 Київ – Рахів – близько 10-ї години ранку, однак виїзд із Києва був би не о 14:28, як маємо зараз, а о 19:06.

Скорочення часу в дорозі на 4 години 38 хвилин завдяки прямуванню через Львів було б неоціненим покращенням для туристів, які прямують до рекреаційних осередків Яремчанцини, Рахівщини та прилеглих місцевостей. Водночас «тернопільсько-покутські» пасажири отримали б можливість вирішити своє питання – отримати **зручний виїзд із Києва о 20:05** та зручне прибуття до пунктів Південного Тернопілля (Чортків о 5:31, Товсте о 6:27 та Заліщики о 7:18) і Покуття (**Городенка-Завод о 8:36**, Гвіздець о 9:18 та Коломия о 10:00).

У січні 2019 року із уповноваженим представником АТ «Укрзалізниця» (ЦЛП, Толкачов) було досягнуто принципової домовленості щодо втілення цих двох пропозицій у якнайкоротший перспективі за умови погодження цих змін із Закарпатською ОДА. Я зібрав відповідні погодження від Рахівської районної ради, Рахівської РДА та Закарпатської ОДА та надав їх до АТ «Укрзалізниця» із супровідним листом, в якому виклав суть усіх наших попередніх домовленостей.

У відповідь на цей лист я отримав типову відписку відмовного характеру, яка фактично перекреслювала усі наші попередні засадничі домовленості із АТ «Укрзалізниця». У своїй відписці залізниця подала низку псевдоаргументів на «обґрунтування» неможливості втілення цих змін.

У повторному зверненні я обґрунтовав спростував окремо кожен псевдоаргумент, однак у відповідь отримав пакет нових псевдоаргументів ... і – сюрприз зі зміною маршруту поїзда №357/358 Київ – Рахів в обхід станцій Городенка-Завод та Гвіздець.

ЛІНІЯ ЗГИНУ

Окрім цього, при середній населеності поїзда 96%, середній запас для нарощення обсягу перевезень складатиме лише 4%, що в абсолютному вираженні від загальної кількості 506 місць становитиме 20 пасажирів. Однак, це жодним чином не вирішує «головної проблеми», начебто для вирішення якої причетні особи намагалися обґрунтувати зміну маршруту поїзда, – нестачі місць у сполученні між Києвом і Чернівцями у дні пікових перевезень. Оскільки саме у ці дні не було жодних вільних місць на поїзд №357/358 Київ – Рахів, тому зараз годі сподіватись на те, що ці місця з'являться для Чернівців.

Також АТ «Укрзалізниця» завжди за потреби у дні підвищеної попиту призначала додаткові поїзди №219/220 Київ – Чернівці та 249/250 Київ – Чернівці. Не винятком буде й прийдешній сезон, в якому ці поїзди курсуватимуть з тижні (упродовж різдвяних канікул), що у підсумку забезпечить Чернівцям 5

Другим псевдоаргументом від залізниці є те, що «Також завдяки новому маршруту поїзда № 357/358 Київ – Рахів мешканці Чернівців отримають пряме залізничне сполучення з гірськими курортами України». Ідея чудова. Не раз обговорював її як із представниками Чернівецької ОДА, так із представниками влади Рахівщини, а також у колах громадських активістів залізничного профілю. Однак сама реалізація ідеї, як і в більшості інших випадків, є категорично неприйнятною.

По-перше, залізниця не особливо сприяє доїзду буковинців до гірських курортів в межах Буковини, і ось неймовірна щедрість – безпересадковий доїзд до курортів Яремчанцини та Рахівщини. Однак при цьому залізниця не загострює увагу на тому, що поїзд до курортів виїшає о 4:45, а тому, туристам доведеться розпочати свій відпочинок із недоспаної цим туристам доведеться повернутися з курорту до Чернівців.

По-друге, мешканці Рахівщини та Яремчанцини створили б більший пасажиропотік до Чернівців, ніж мешканці Чернівців до гір, тому розклад руху насамперед повинен бути орієнтований на мешканців гір: ранкове прибуття до Чернівців (блізько 6:00) та пообідній виїзд із Чернівців (о 15:30). Це також відповідало б вимогам чернівецьких туристів для організації походів вихідного дня у гірську місцевість (п'ятниця по обіді – виїзд із Чернівців; понеділок вранці – повернення).

Головним у цій справі є те, що залізниця вперто не бажає удосконалювати рух поїздів на Південному Тернопіллі та Прикарпатті з метою раціонального перерозподілу пасажирів між поїздами, зокрема з метою максимального уникнення невластивого пасажирського трафіку.

До прикладу, курортне місто Заліщики активно використовує для своїх потреб поїзд Київ – Чернівці, що має зручний виїзд із Києва о 20:05 та зручне прибуття до Чернівців о 7:57. Далі – трансфер до Заліщицьків, що триває в межах однієї години. Незважаючи на те, що із Києва (виїзд о 14:28) до Заліщицьків (прибуття о 2:48) курсує безпосередній поїзд, місцеві мешканці та гости краю віддають перевагу поїзду №117/118 Київ – Чернівці.

Залізниця, не маючи бажання вникати в тонкощі реальних обставин, сприймає це як гостру нестачу місць із Києва до Чернівців, і додатково скеровує до Чернівців поїзд №357/358 Київ – Рахів. В результаті, «заліщицькі» пасажири їздять «чернівецьким» поїздом, а «чернівецькі» пасажири залізниця, зовсім не розуміючи суть проблеми, пропонує «заліщицький» поїзд. Це є одним з яскравих прикладів породження залізницею невластивих трафіків.

Те ж саме маємо і у випадку «гірських пасажирів». Ці пасажири можуть прямувати в гори більш швидшою (на 4 год. 38 хв.) дорогою поїздом 43/44 Київ – Івано-Франківськ за умови видовження (для частини вагонів цього поїзда) маршруту до Рахова.

Однак залізниця надає «гірським пасажирам» вибір за принципом «краще із гіршого»: або їдете швидко із незручною пересадкою (пробудження о 5:00; виїзд з вагону о 5:43) в Івано-Франківську на напівлегальні мікроавтобуси разом зі сноубордами, лижами та іншим громіздким спорядженням, або їдете без пересадок але досить повільно.

Мешканцям Покуття до 08 грудня 2019 року теж залишався аналогічний вибір за принципом «краще із гіршого»: виїзд із Києва о 14:28 та прибуття до Городенки о 4:13 або виїзд із Києва о 19:06 з прибуттям до Івано-Франківська о 5:43 і майже 2-годинне очікування на перший автобус о 7:30 до Городенки.

Усі намагання аргументовано переконати залізницю у необхідності невідкладної оптимізації пасажиропотоків (з метою усунення наявних конфліктів інтересів між різними групами пасажирів)

Справа «Покутського Експресу» Як залізниця водить за носа

Громадський активіст Іван Шостак підготував, а народний депутат Олег Барна надіслав депутатське звернення до АТ «Укрзалізниця» про призначення регіонального експресу Львів – Заліщики через Гвіздець та Городенку.

У відповідь залізниця запропонувала два альтернативні варіанти, обидва через Чернівці в обхід Гвіздеця та Городенки:

- 1) до Заліщицьків (без зміни графіка руху);*
- 2) до Чорткова (зі зміною графіка руху).*

Тим часом залізниця з власної ініціативи змінила розклад руху, тому вибору не було ... погодились на другий варіант.

>>>>

Офіційна версія мотиву зміни маршруту поїзда з'явилась зі значним запізненням – 21.11.2019 р. в інформаційному повідомленні на офіційному сайті медіацентру «Магістраль» АТ «Укрзалізниця». Таким чином, спочатку було таємно реалізовано лукавий задум щодо зміни маршруту, а вже згодом «притягнуто за вуха» кілько псевдоаргументів на «користь» таких змін.

Першим псевдоаргументом є те, що «Це вже третій поїзд, що з'єднає столицю України з Чернівцями». При цьому залізниця свідомо оминула свою увагою те, що «другий поїзд» №7/8 Київ – Чернівці курсує у складі лише трьох – п'яти вагонів із наявними вільними місцями при встановленій схемі поїзда 8 вагонів. Тобто, залізниця не задіяла перевізний ресурс «другого поїзда», починає втішати буковинців «третім поїздом» із надто незручним прибуттям до Чернівців о 4:20, який до того ж має ще й незручне відправлення із Києва о 14:28.

Сервіси трьох наявних варіантів доїзду із Києва до Чернівців виглядають таким чином (ціни вказані для купейних місць): поїзд №117/118 забезпечить **12-годинний подорож із середньою швидкістю** за 340 – 450 гривень; поїзд №7/8 забезпечить **12-годинну подорож із високою швидкістю** за 740 гривень; поїзд №357/358 забезпечить **14-годинну подорож із низькою швидкістю** за 350 гривень. Як видно, новопризначений поїзд із Києва до Чернівців не має жодних конкурентних переваг у порівнянні із двома іншими поїздами, що вже курсували між цими містами.